

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 14.405 van 7 juni 2021
in de zaak A. 233.459/XIV-38.671**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tristan Wibault
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Congresstraat 49
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN
DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 april 2021, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 251.137 van 17 maart 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 5 mei 2021 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekers houden in essentie voor dat zij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hebben uiteengezet dat de blokkade van de Gazastrook een daad van vervolging vormt in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) doch dat deze argumentatie in het bestreden arrest niet wordt beantwoord en enkel wordt onderzocht in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In het bestreden arrest wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen *in fine* van de “beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet” erop dat, “in zoverre [de verzoekers] in het verzoekschrift aanhalen dat zij eveneens de algemene actuele situatie in Gaza vrezen, [...] deze vrees onderzocht wordt in het kader van de beoordeling van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming” en verwijst hij naar hetgeen volgt. Vervolgens wordt onder het kopje “beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet” uitgebreid en concreet ingegaan op de actuele humanitaire, socio-economische en veiligheidssituatie in de Gazastrook, waarbij ook de individuele situatie van de verzoekers wordt onderzocht. Er wordt uitgebreid ingegaan op alle vormen van geweld. Hierna overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitdrukkelijk dat “ingevolge bovenstaande vaststellingen [...] verzoekers niet als vluchteling [kunnen] worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet” en vervolgens dat verzoekers evenmin aantonen dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Uit het voorgaande blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van een uitgebreide analyse van de algemene toestand in Gaza en de individuele situatie van de verzoekers zowel tot weigering van de erkenning als vluchteling als tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus besluit. In die mate mist de kritiek van de verzoekers feitelijke grondslag. Met een citaat van hun voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangehaalde argumentatie geven de verzoekers niet aan in welke mate de concreet gemaakte beoordeling door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen tekort zou schieten of tot een andere beoordeling zou kunnen leiden wat de vluchtelingenstatus betreft, *a fortiori* tonen zij dit niet aan.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 400 euro, ieder voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven juni tweeduizend eenentwintig, door:

Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams